

عنوان مقاله:

میکروموبیلیتی بستری برای جابجایی به عنوان خدمت در شهرهای آینده

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی روز آینده، شهر آینده (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی حاجی غلام سریزدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

سیدجلال الدین فرجی - استادیار گروه مدیریت شهری، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با گسترش شهرنشینی و افزایش جمعیت شهرها، جابجایی شهروندان در سطح شهر برای دسترسی به امکانات شهری و دریافت خدمات شهری بیشتر شده است. افزایش جابجایی با ماشین شخصی به همراه خود عوارض جانبی منفی مانند ترافیک و آلودگی در شهرهای مختلف جهان بوجود آورده است. ظهور این عوارض نیاز به سیستم حمل و نقل شهری پایدارتر را ضروری کرده است. در این زمینه حالت های جدید حمل و نقل شخصی که با نام میکروموبیلیتی از سال ۲۰۱۷ در سطح جهان و در مطالعات مطرح شده است ارائه شده است که به استفاده از وسایل نقلیه خرد و سبک مانند اسکوترهای الکترونیکی و دوچرخه های برقی می پردازد. از آنجا که این حالت حمل و نقل شهری جدید و دارای تاثیرات و کاربردهای مختلفی است لذا در این مقاله با بهره گیری از روش کیفی (مطالعه کتابخانه ایی) و فراترکیب به معرفی این سبک حمل و نقل شهری پرداخته و به سوالاتی درباره انواع میکروموبیلیتی، مزایا و معایب میکروموبیلیتی، کاربردهای آن در شهرها، بازار فعلی و پیش بینی آینده آن و نقش اصلی آن در رابطه با سایر حالت های حمل و نقل شهری مانند حمل و نقل عمومی و شخصی پاسخ داده شده است.

کلمات کلیدی:

میکروموبیلیتی، جابجایی به عنوان خدمت، مدیریت شهری، سیستم حمل و نقل شهری، روش فراترکیب.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764445>

